

of the *Medrash*: “*Just as Yosef appeased his brothers with cries* (בבכי), *Hashem will only redeem Yisroel on (account of) their cries.*” *Parshas Vayigash* contains numerous references to crying and tears. It is a “secret weapon” that the Jewish people can rely on. Heartfelt tears have tremendous potency.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

least say it loud enough for himself to hear.

How Verbalizing Aids Memory.

- 1) Verbalizing requires an intensity of concentration which naturally remains longer in the mind.
- 2) Verbalizing adds clarity to any topic, as it says in the *Yerushalmi* ⁽⁷⁾ - “*One who learns with clarity does not forget quickly.*”
- 3) The SMAG ⁽⁸⁾ writes that one should learn with a loud voice. **Rashi** tells us ⁽⁹⁾ that hearing oneself also adds to the clarity. The **Maharsha** ⁽¹⁰⁾ writes that when learns in a loud voice, the physical act involves the whole body and as a result, the *Torah* is absorbed in every part of his body. And yet, one should be careful not to disturb others when talking in a very loud voice.
- 4) If one learns with a חברותא (study partner), the back and forth exchange of words and ideas adds to clarity and memory ⁽¹¹⁾.
- 5) Learning with a *nigun* (tune) can also help one’s memory ⁽¹²⁾. However, one should be careful not to put his concentration into the *nigun* at the expense of the learning!
- 6) The *Mekubalim* add an esoteric idea to this concept. Learning in a loud voice weakens the “סטרא אחרא” - the source of all forgetfulness ⁽¹³⁾. In future times (לעתיד לבא) when there will be no “סטרא אחרא”, there will be no such thing as forgetting one’s learning ⁽¹⁴⁾.

(1) ערובין נג, ד. (2) ש"ע הרב הל' ת"ת ב"ב (3) שם (4) בספרו מנן אבות ג"ב (5) יו"ד רמוב"ב (6) ש"ע הרב שם (7) ירושלמי ברכות הא (8) סמ"ג לאוין י"ג (9) דברים לבמו (10) ערובין ד. (11) שבת סג. (12) מגילה לב. וחס' שם ד"ה והושנה (13) ענין בן יהונדע ערובין ד. (14) ליקוט ישעיה תע"ט

on a field irrigated by the tears of a widow!”
“**וַיִּוְנֶטְס יִזְעָן שְׂרִיטָס גְּעוּאָלֹד**” (The cries of Jews scream gevald!). The meaning is based on the words

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

The Greatest Mitzvah of All (8) - **Remembering.** Previously, we mentioned *Chazal's* advice on how to fulfill “שננתם” and remember one’s *Torah* learning, and the six corresponding categories. In short, they are: Learning and reviewing correctly, merits to activate Heavenly assistance, *segulos* of the Sages, *tefillos* to remember and refraining from activities that make one forget. Let us discuss them in depth.
Memory Assistance: Verbalizing Study. The *Gemara* ⁽¹⁾ stresses that whenever possible, one should verbalize his learning out loud, even if he is learning by himself. If one needs to think through a סברא or listen to a *shiur* and verbalizing will hinder his learning, he is permitted to not say it out loud ⁽²⁾. Otherwise, he should say it out loud, both to fulfill the *mitzvah* of “ודברת בם” (“*You should speak about them*”), and for aiding his memory. The simple reading of the *Gemara* ⁽³⁾ that discourages “שונה בלחש” (learning quietly) seems to indicate that even if one verbalizes his learning but says it quietly, he will not remember it as well (even though he has fulfilled “ודברת בם”). The **Rasbatz** ⁽⁴⁾ infers this from the **Rambam** there. This is also what the **Shulchan Aruch** seems to imply when he writes: “כל הנשמע קול - בשעת תלמודו, תלמודו מתקיים בידו. אבל הקורא בלחש במהרה הוא שוכח” - “*One who learns in an audible voice will remember his learning, but one who reads quietly will quickly forget his learning.*” ⁽⁵⁾ The **Baal HaTanya** ⁽⁶⁾ says that a person must at

הוא היה אומר...

R’ Sholom Mordechai Hakohen Schwadron zt”l (Maharsham) would say:

Rashi writes: ‘*One is required to honor his father more than he is required to honor his grandfather. Therefore, the sacrifices are associated with Yitzchok and not with Avraham.*’ Avraham gained his belief in the Almighty through philosophical inquiry, whereas Yitzchok received a simple belief in G-d from birth. To survive the harshness of Egypt, the Jewish people would need the simple firm belief of Yitzchok and that is why he is mentioned here in conjunction with *Hashem's* Name. Similarly, in the *Rosh Hashana Musaf* prayer when we say, ‘*Remember the binding of Yitzchok to his seed this day,*’ we particularly mention Yitzchok because he stretched out his neck out of simple faith in his father believing that he had been commanded to slaughter him.”

R’ Moshe Sternbuch shlit”a (Taam V’Daas) would say:

Daas Zekainim says that because Yaakov referred to his years as bad, *Hashem* punished him and he died at 147, thirty-three years less than his father. Perhaps Yaakov was concerned that Pharaoh might be jealous of his long life and give him an *ayin hara* (evil eye). Therefore, he said that his ‘*years were troubled and few.*’ We see that one should never boast about family, wealth, etc. and avoid an *ayin hara*, which is brought about through jealousy.”

A Wise Man would say:

“A lie can travel half-way around the world before the truth can even get its pants on!”

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	Special Mazel Tov to Mr. & Mrs. Dovid Epstein and Rabbi & Mrs. Pinchos Werner on the marriage of their children, Yehuda Leib and Leah. May they be zoche to build a Bayis Neeman B'Yisroel and bring nachas to their families, friends and all of Klal Yisroel	מוקדש לרפואה שלימה בער החולה הרב אהרן יהודה ליב בן גיטל פייגא נ"י רפואת הנפש ורפואת הגוף בנוף שאר חולי ישראל
---	--	---

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות שבת - 4:25

זמן קריאת שמע/ מ"א - 9:06

זמן קריאת שמע/ להגר"א - 9:42

סוף זמן תפילה/ להגר"א - 10:29

שקיעת החמה שבת קודש - 4:44

מוצאי"ק צאת הכוכבים - 5:34

צאה"כ / לרבינו תם - 5:56

Courtesy of MyZmanim.com

תורה
תבלין

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

שבת קודש פרשת ויגש - ט' טבת תשע"ז Shabbos Parshas Vayigash - January 7, 2017

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן ריבנובין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק

ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חי ולא השיגו את ימי שני חי אבתי (טו-טז) - סמא דיסורי קבולי
א"נ בהקדמה לדברינו נעתיק לשונו של ה'רצת זקנים' שהיה מבעלי התוספות על הכתוב הנזכר וז"ל: פשט לפי שראו זקן מאד ושערות ראשו וקונו לבנות מרוב הזקנה שאל כן והוא ענהו ימי מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים כלומר מעטים הם שנותי אלא מתוך רעות שהיה לי קצצה עלי זקנה. מדרש בשעה שאמר יעקב מעט ורעים היו אמר לו הקדוש ברוך הוא אני מלטת'ך מעשו ומלבן והחזרת' לך דינה גם יוסף ואתה מתרעם על חייך שהם מעט ורעים חייך שמנך התיבות שיש מן ויאמר עד בימי מגורי כך יחסרו משנותיך שלא תהיה כחיי יצחק אביך והם ל"ג תיבות ובמנין זה נחסרו מחייו שהרי יצחק חי ק"פ שנה ויעקב לא חי אלא קמ"ז. עכ"ל.

דברים אלו מבהילים על הרעיון, הרי המדובר כאן הוא ביעקב אבינו שהיה בחד האבות, ויעקב הלוא מדרתו הוא 'תפארת' וענין מידה זו היא לכוון בכל המעשים לפאר בהן את הקב"ה, ואם כן בודאי כשאמר יעקב בדברים אלו לא כיוון כלל להתרעם ח"ו על הקב"ה, כי דבר זה הוא היפך מידתו, אלא שסיפר הדברים לפי תומו, ובודאי שהצדיק עליו את הדין, ואף על פי כן, כיון שהיה נראה מלשונו שיש מושג של רע ח"ו אצל הקב"ה, שילם על כך בחייו, ול"ג שנות חיים נשללו ממנו רחמנא לשיבן.

עלינו להתבונן, אם יעקב שלא כיוון באלו הדברים להתרעם ח"ו על מדרותיו של הקב"ה, אעפ"כ שילם מחיר יקר על פלישת פיו, מה נאמר ומה נדבר על האדם

מאורותיו של המגיד

מאת הרב שלום פשר שליט"א מגיד משרים בק"ת בית שמש

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה וגו' (כו-כז)

ת"ב רש"י, "ומדרש אנדרה להורות לפניו, לתקן לו בית תלמוד תורה שמשם תצא הוראה". והנה כתב ר'בנו **ישעיהו** (מאמרי חדשי כסלו-טבת מאמר ב' אות כ"ה) בביאור הכתוב, "ש להתבונן מדוע שלח לפניו (והדרשת רז"ל ידוע [וכמובא ברש"י, לתקן לו בית תלמוד להוראה]) וגם לדבריהם ז"ל קשה, למה שלח את 'יהודה' דווקא, גם מדוע נאמר כאן 'גשנה', הוה ליה למימר 'לגשן' (והגם ש'במקום למיד' מתילה הכתוב לפעמים ה' בסופה, עם כל זה טעמא בעי ולא דבר ריק הוא?)

ויש ליישב, בהקדם מה שידוע, דגלות הראשון גלות מצרים היה כדבר שרשי לכל הד' גלויות מן הד' מלכויות אשר הכבידו עולם על ישראל וכו', והוה סוד 'ידי בימים הרבים ההם' (שמות ב' כ"ג) הנאמר לגבי גלות מצרים, שרבי"ם הוא ראשי תיבות ר'ומי ביב"ל יו"ן מדר' (ע' ב'**מגלה עמוקות**) [תולדות ד"ה ולפי שידע יצחק וכו').

ולפ"ז יש לבאר את הכתוב בהקדם משר"כ **המדור'ל פוראנ זצ"ל בספרו 'ער מצוה'** (עמ' י' ד"ה אמנם כאשר וכו') בענין ד' המלכויות-הגלויות, שיש באדם ג' דברים, האחד כוח שכלי, ומלרע (ומחורין) ממנו כוח נפשי, ומלרע ממנו כוח גופני אשר הוא מוטבע בגוף לגמרי...וכל אלו הכוחות אין בהם מעלת עצם האדם במה שהוא אדם שנברא בצלם אלקים, כי יש באדם עוד מעלה שהוא עצם האדם, והוא צלם האלקים, אשר זה הוא על הכל...ושלושה הכוחות שישנם גם אצל אומות העולם, אולם מעלת צלם אלקים

שאינו מרצה מההנהגה העליונה עימו, ומתנה צערו מתוך התמרמרות על מצבו העגום, ודי האדם אינו יודע מה עולל הוא לעצמו, ואכן רואים אני כי אלו האנשים אשר תמיד נותנים עיניהם במה שחסר להם, ואינם מרוצים מההנהגה העליונה ח"ו, אלו האנשים אין קץ לסבלם, ולעיני הבשר לא ניכר סיבה לתלות בה סבלם אם לא שנאמר כי עצם הדבר שאינם מרוצים ממצבם היא סיבה מספקת לך, אין האדם יודע כמה צער ועגמת נפש חוסך הוא בזכות אמונתו כי ישרים דרכי השי"ת. ומדה טובה מרובה, וכשהאדם מקבל על עצמו רצון השי"ת ממתיק מעליו הדינים, כמו שמבואר רבות בספרים הקדושים, ומן הראוי להעתיק דברי **האדמו"ר** **החיים** בפרשתו, וז"ל: כי יש הפרש בין בני יעקב בירידתם למצרים כי יש מהם שכאז ברוצנם לקבל גזירת מלך בלב שלם ויש מהם שהיו חוככים להתעקב מדרת לכוד הברזל, וציינם הכותב מי ומי ההולכים לפרוע שטר חוב הגלות מרוצנם, ואמר בניו ובני בניו אתו פירוש אלו לא הוצרך להביאם הוא אלא הם מעצמם באו אתו בדומה לו, ואח"כ סדר אותם שלא באו מרוצנם עד שהוצרך יעקב להורידם בעל כרחם, והוא אומרו בנוותיו ובנות בניו וכל ודעו פירוש בני בני בניו אלו הביא אתו מצרימה פירוש הוא הביאם לא לרוצנם באו, וראיתי לתת לב לדבריהם ז"ל (שמו"ד פ"א) שאמרו שכל זמן שאחד מיורדי מצרים קיים לא התחיל השעבוד דכתיב (שמות א') וימת יוסף וגו' וכל הדור ההוא פ' שידרו מצרים או התחיל השעבוד, כי אולי שוה היה להם לתשלום קבלת גזירת מלך ברצון פקע מהם השעבוד כי סמא דיסורי קבולי, והעד הנאמך לזה גם כן כי יוכבד וסרח בה אשר היו מיורדי מצרים (ב"ר צ"ח) ובימיהם היה השעבוד, והטעם הוא צ"ל שרביאם יעקב ולא מרוצנם עכ"ל.

שהיא עצם האדם ישנה רק אצל בני' (-והיא מבטלת כלפניה את ג' הכוחות שישנם בהם), וע"ז אח"ל (יבמות סא) ש'אתם קרויין אדם ואין האומות קרויין אדם' ... וג' הכוחות שישנם באומות העולם (ד' המלכויות-הגלויות) מתנגדים לשלושה הכוחות שישנם בישראל המתבטלים לצלם האלקים שיש בהם' (כל אחד מג' הראשונים כנגד כוח אחד, ודריבעי' כנגד שלושה הכוחות יחד), ובהקדם מה שידוע, ולעתידי לבוא במהרה בימינו תהיה התחלת הגאולה ע"י משיח בן יוסף, וע"ז נאמר 'זהה בית יעקב אשר ובית יוסף להבה ובית עשו לקש' (עובדיה א' יח), ואח"כ תהיה גמר הגאולה לפעמוות ע"י משיח בן דוד הבא מיהודה, ותיכון בידו המלוכה.

ולפ"ז אפשר לבאר את הכתוב בבהתחלת הגלות השרשית, כאשר בא יעקב מצרימה וראה שהוא גלות שרשית לכל הד' גלויות, הנה 'את יהודה (שממנו יוולד משיח בן דוד) שלח לפניו אל יוסף (שממנו יוולד משיח בן יוסף), להורות לפניו (שיורו הדרך לפניו-לפני כל ישראל הכלולים בו, ונקראים על שמו ישראל), גשנה' (להכנעת ד' המלכויות-הגלויות [ששרשן בגלות מצרים] שכ"א מג' הראשונים הוא כנגד כוח אחד משלושה הכוחות-נפשי-גופני-שכלי' ודריבעי' הוא כנגד שלושה הכוחות יחד-כולם-הכל', הנרמזות בר"ת של מילת 'גשנה', ולגאולה השלימה)".

ולאור דברים אלו-שנרמזו בכתוב זה אודות גאולה השלימה יש להוסיף, שבמה שלפי הדרש מדבר כתוב זה אודות 'תיקון בית תלמוד תורה' כדי לעמוד בו בתורה כראוי, נרמז שגאולה השלימה תתקיים רק מכוח עמל התורה כראוי, (ע' באור"ח הק' ריש פרשת תצוה ד"ה ובדרך רמז יתבאר הכתוב וכו').

מעשה אבות סימן לבנים

ועתה אל תעצבו ואל יחד בעיניכם כי מברתם אתי הנה כי למחיה שלחתי אלהים לפניכם וגו' (פס-ה)

When Menashe Rosenberg* was born, he was a fine and healthy baby. He grew up living an unremarkable life in Israel. However, he had a very visible and ugly red patch of skin on his cheek. This birthmark never went away and it was a source of torment for him in school. Many kids made fun of him and others bullied him on account of his conspicuous red mark. Every night, he would come home from *cheder* and cry his eyes out. He would refuse to go back the next day, and it took his mother quite some time to calm him down. Invariably, he went back to school the next day and the pain started all over again.

Each and every morning, when his mother saw him off, Menashe would cry. It broke his mother’s heart to see her son like this and her eyes were red with tears all throughout the day, as the pain of her son was felt even more so by his mother.

Time went on and many doctor’s visits later - all to no avail - Menashe learned to cope with his situation. Eventually he was able to handle the bullying and even made a few friends. His mother was relieved to see her son growing into himself. By the time he reached high school (*Yeshiva Ketana* in Israel), things were better, and they continued to get better in *Beis Medrash* and, after finding a *shidduch* and getting married, in *Kolel*, as well. Menashe grew a beard which partially covered his scar. His wife was an orphan who had grown up in an orphanage and was able to look past his physical appearance. After a number of years, Menashe and his wife moved to the United States, where he became the *shamash* of a prominent *Beis Medrash* in Brooklyn. The Rosenberg’s settled down. Time passed. They were blessed with a number of adorable children, a wonderful growing and *chassidische* family. None of Menashe’s children had the patch of red.

One day, after more than twenty-four years, Menashe received a phone call. The man on the line introduced himself as a former classmate in Israel. “Menashe, do you remember me? I was in *cheder* with you.”

Menashe hesitated. “Yes, I remember you.” Indeed, he did remember this boy. He was one of the ringleaders who had bullied him mercilessly in school. “Menashe, I need to talk to you. I am flying to America tomorrow. Where can I find you? It is urgent.” Another pause. “Why must you come here?” asked Menashe. “Flying is expensive. We can talk over the phone.” But the man was insistent and finally, Menashe told him that he can find him in the *Bais Medrash* all day. The man thanked him and hung up. A few days later, his old acquaintance from Israel showed up.

“Menashe, I owe you an apology. I had very low self-esteem in *cheder* and I thought that if I could lead the other boys to bully and make fun of you, I would be a big man. I was the main instigator of all your pain! For this I am truly sorry.” The man looked at Menashe whose face was a mask, hiding his inner turmoil. The man from Israel continued. “After we went our separate ways, I forgot about all that I did. I got married and we had a child soon after, our first son. He was born with the same red patch of skin that you had. It was clear to me that *Hashem* was punishing me for what I did to you all those years ago. My son suffered in school and my wife and I suffered at home knowing that our child was in pain.”

The man was weeping softly. “Menashe, my son is now 23 years old and we still have not been able to find him a *shidduch*! I have gone to *kevarim*, *Mekubalim* and *Gedolim* for *berachos*. The scar on his cheek literally scares people away. Finally, one of the *Rabbanim* said to me, ‘There must be someone you hurt very badly when you were younger. Find that person and beg his forgiveness!’ That is why I am here. I am begging you to be *moichel* me for all the pain and hurt that I caused you all those years ago. Please take mercy on me - have *rachmanus* on my child! Please Menashe, I beg of you!”

Menashe could see the sincerity in his former tormentor. He shook his hand and answered, “I am *moichel* you ... but that is not enough. You must go back to Israel and go to my mother’s grave. As much as I suffered, she suffered more than me!”

The man traveled back to Israel and eventually found Menashe’s mother’s grave. He begged and pleaded and cried for a long time. Amazingly, within two weeks, a *shidduch* was presented to his son and he became a *chosson*.

Menashe is still the *shamash* in that *shul* and he sometimes goes around to various *chadarim* to tell his personal and moving story. He then gives the boys *mussar* on kindness, not hurting others and being welcoming to all.

משל למא הדבר דומה

וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו וגו' (פס-ה)

משל: It was time to elect a Chief Rabbi for Jerusalem. The people were urged to vote for **R’ Chaim Yaakov Levine ז”ל**, a very suitable candidate for the position. However, when R’ Levine heard that **R’ Betzael Zolty ז”ל** was also a candidate for the position, he immediately took himself out of the running. Many people tried to dissuade him but he remained adamant - he would not compete with R’ Zolty for the position of Chief Rabbi. He explained as follows:

“My father (**R’ Aryeh Levine ז”ל**) was once walking through an alleyway in Jerusalem one night, when he came

upon a woman mending socks by the light of a small torch.

““Why are you doing this?” my father asked the woman, “especially with so little light.’ She answered, ‘I am a poor widow. With the few coins I make, I pay the *rebbe* that learns *Torah* with my orphaned son.’ The woman went on sewing, as her tears trickled down on the socks she was repairing.”

“Do you know who that widow was?” R’ Chaim Yaakov asked. “She was R’ Betzael Zolty’s mother! Is it possible to estimate the value and effect of her tears? R’ Zolty should become the Chief Rabbi. His spiritual growth was catalyzed

ולאכיו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים ממוג
מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולרם ומוזן (פס-ב)

What did Yosef send his father as a gift from Egypt? Rashi quotes the *Gemara* (מגילה טז) that Yosef sent, “*Aged vintage wine since the minds of elders are calmed by it.*” The **Maharal M’Prague ז”ל** says that the words “יין ישן” (aged wine) has the *gematria* of 430. With this, Yosef was hinting to his father that the *golus* of *Mitzrayim* would last for a total of 430 years.

My *machshava* here adds to the words of the Maharal: The *gematria* of 430 is also the identical numerical value of “משמחי לב”. At a wedding and *sheva berachos*, we bless the *chosson* and *kallah* and increase their joy by singing the words “ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל”. These words, which speak of “grapes of the vine” imply that just as wine gets better with age, the marriage and love of this *chosson* and *kallah* should grow stronger as their happy years begin to take off. (Another lesson to be learned from these words is that grapes are the only fruit grown on vines that are soft and bend. This is a beautiful lesson for marriage. A husband and wife must always be willing to bend and respect their spouse’s wishes.)

Yosef went through a difficult time in Egypt. Knowing all the troublesome times that *Yaakov Avinu* lived through, Yosef understood his father’s feeling that with his descent to *Mitzrayim*, his life was heading on a downward trajectory. Yosef wished to cheer up his father and sent him vintage wine to show him that there are things that get better with age and that upon his arrival - bringing the entire family together once again with *achdus* - Yaakov will realize that all his trials and tribulations were for the good - לטב עבד - “aged wine” was sent to be “משמחי לב” - to gladden Yaakov’s heart, and hint to the glorious years of *Hashraas HaShechina* in the *Bais HaMikdash*. May we all be *zoche* to “ענבי הגפן בענבי הגפן” - years that grow stronger with the *Ribono shel Olam’s berachos* of GEFEN: *Gezunt, Parnassa* and *Nachas*.

DRUSH V’CHIDDUSH

ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ... (פס-ג)

Yosef brought his brothers before Pharaoh who asked them a seemingly simple question: “מה מעשיכם” - literally, what do you do? What is your occupation? What is your field of expertise? How does a Jew answer such a question?

Rabbi Dovid Gurwitz שליט”א gives us a wonderful insight. The *posuk* tells us: “ואת יחודה שלח לפני להורות לפני גשנה” - “*And Yehuda was sent ahead of him to prepare ahead of him in Goshen.*” Rashi explains that Yaakov sent Yehuda ahead of him to establish a “*Bais Talmud*” - a house of study. *Yaakov Avinu* insisted on the establishment of a *Bais Talmud* - a *yeshivah*, a *cheder*, a place to teach children - before he came down to the land of “מצרים” - the land of restriction (מצר). Why? Because this is the first act that must be done when establishing a Jewish community, especially in a foreign nation; the need for a house of *Torah* study.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF אמונה

The moment when Yosef revealed himself to his brothers came as a shock! It was an earth-shattering revelation which finally allowed the brothers to put together all the pieces that were impossible to understand before. The *Medrash* tells us: “אוי יוסף העוד אבי די ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו ... (פס-ה) **דרגה יתירה**” What the brothers experienced at that moment is what every one of us will feel on the great day of judgment, after 120 years, when *Hashem* says, “אוי לנו” and everything suddenly becomes clear. This takes place at the end of our lives, so why does it say “אוי לנו” as if it is a bad thing? It will be a wonderful, albeit shocking, revelation when the years of our lives suddenly come together and make sense! We will see everything with great clarity and understanding. Why is that a bad thing? What is the “*OIY*”?

On a homiletic level, perhaps the “*Yom Hadin*” refers to all those days in our lives when we judged situations negatively and complained about our lot. When we misjudged something, thinking that what *Hashem* knew was good for us all along was painful or terrible. And perhaps “*Yom HaTochacha*” are all those days that we reproached *Hashem*. When we said, “*Hashem*, how can You do this to me? I thought You loved me! Why are You making my life so difficult?” The word “אוי” - “WOE” are for all those times that we, with our limited perception and lack of *Emunah*, bemoaned our fate, not realizing how every single thing was all GOOD! It is all part of *Hashem’s* Grand Plan; we don’t understand now - but one day we will! On that day, *Hashem* will answer us: “*Ani Hashem* - I am the G-d who made all this happen. I know exactly what you need to help you grow. I love you and I did it all for your benefit!” Sometimes in life, when it is dark and tight, we feel as if we are being buried alive. NO! We are not being buried; we are being planted! And the benefit, salvation and success will sprout forth at a later time!

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R’ CHAIM YOSEF KOFMAN

מחשבת הלב

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead